अथ द्वितीया। "विषूवान् विष्णो भवतु। अयं यो मामको वृषा। अथो इन्द्र इव देवेभ्यः। वि ब्रवीतु जनेभ्यः" इति। हे विष्णो व्याप्तसोम अयं यजमानः विषूवान् श्रेष्ठो भवतु। यो यजमानः मामको मदीयो वृषा यागद्वारेण भवताम् अभिवर्षणहेतुः सोऽयमिति पूर्व्वत्रान्वयः। अपि च यथैवेन्द्रो देवेभ्यः कार्य्याणि विविच्य ब्रवीति तथायं यजमानः जनेभ्यो विविच्य ब्रवीतु। अयं मन्त्रः क्वचित् कर्म्मणि यजमानाभिमन्त्रणार्थः॥

अथ तृतीया। "आयुष्मन्तं वर्चस्वन्तम्। अथो अधिपतिं विशाम्[१]। अस्याः पृथिव्या अध्यक्षम्। इममिन्द्रवृषभं कृणु" इति। हे इन्द्र इमं यजमानं वृषभं कृणु श्रेष्ठं कुरु। वृषभत्वमेव प्रपञ्च्यते, आयुष्मन्तं दीर्घेणायुषा युक्तम्, वर्चस्वन्तम् अधिकेन बलेन युक्तम्, अपि च विशां प्रजानामधिपतिम् अस्याः पृथिव्या अध्यक्षं स्वामिनम्, अयं मन्त्र आशीर्व्वादरूपे कर्म्मणि द्रष्टव्यः॥

अथ चतुर्थी। "यः सुशृङ्गः सुवृषभः। कल्याणो द्रोण आहितः। कार्षीबलप्रगाणेन। वृषभेण यजामहे" इति। योऽयमिन्द्रार्थमालभ्यमानः पशुः सोऽयं सुशृङ्गः शोभनशृङ्गोपेतः, सुवृषभः सुष्ठुसेचनसमर्थः। कल्याणो रमणीयः, द्रोणो मुद्गमाषादिभक्षः परिपूर्णे काष्ठपात्रे आहितः भक्षणाय नित्यं स्थापितः। कार्षीबलप्रगाणेन कृषीबलैः कृतं कार्षीबलं तादृशं प्रगाणं प्रशंसनं यस्यासौ कार्षीबलप्रगाणस्तादृशेन तेन वृषभेण यजामहे इन्द्रं पूजयामः॥